

Udskriftsdato: 25. december 2025

KEN nr 10092 af 10/10/2008 (Gældende)

Arbejdsgivers opsigelse af et medlem på grund af samarbejdsvanskeligheder inden for prøvetiden kunne ikke fritage arbejdsgiver for at betale g-dage, som følge af egen skyld. Arbejdsgiveres modregningskrav for for meget udbetalt løn måtte afvises

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdsmarkedets Ankenævn, j. nr. 5400004-08

Arbejdsgivers opsigelse af et medlem på grund af samarbejdsvanskeligheder inden for prøvetiden kunne ikke fritage arbejdsgiver for at betale g-dage, som følge af egen skyld. Arbejdsgiveres modregningskrav for for meget udbetalt løn måtte afvises

Resumé

Medlemmet var ansat som receptionist på et hotel. I ansættelseskontrakten var aftalt 3 måneders prøvetid.

Arbejdsgiver opsagde medlemmet inden prøvetidens udløb på grund af samarbejdsvanskeligheder.

Arbejdsgiver oplyste senere, samarbejdsvanskeligheder dækkede over, at kemien mellem medlemmet og arbejdsgiver ikke var optimalt. Medlemmet manglede desuden faglig viden inden for ansættelsesområdet.

Det var derfor arbejdsgivers opfattelse, at opsigelsen væsentligst skyldtes medlemmet og arbejdsgiver derfor var fritaget for pligten til at betale dagpenge.

Arbejdsgiveren gjorde endvidere gældende at medlemmet havde modtaget løn i 2 dage i forbindelse med fravær på grund af barns sygdom, hvad hun kun var berettiget til 1 dag. Arbejdsgiver fandt derfor at hans krav under alle omstændigheder skulle modregnes i g-dagskravet.

A-kassen indsendte sagen til Arbejdsmarkedet Ankenævn til endelig afgørelse.

Ankenævnet traf afgørelse om at arbejdsgiver var forpligtet til at betale g-dage.

Nævnet lagde vægt på, at det ikke var godtgjort, at opsigelsen væsentligst skyldtes medlemmet, idet det forhold at der havde bestået samarbejdsvanskeligheder, og at kemien ikke passede samt det forhold at medlemmet ikke kunne indfri arbejdsgiverens forventninger ikke i sig selv indebærer, at opsigelsen væsentligst skyldes medlemmet.

Heller ikke det forhold, at opsigelsen fandt sted inden for prøvetiden var et forhold, som i sig selv kunne fritage arbejdsgiveren for at skulle betale.

Ankenævnet fandt endvidere, at arbejdsgiverens anmodning om at modregne i g-dagskravet måtte afvises, da g-dagskravet var et retsforhold mellem arbejdsgiver og staten ikke mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

Til Arbejdsløshedskassen 10. oktober 2008

Arbejdsløshedskasse har ved brev af 3. januar 2008 bedt Arbejdsmarkedets Ankenævn om at træffe afgørelse i sagen om, hvorvidt Hotel YY er forpligtet til at betale dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag i forbindelse med arbejdsophøret for medlemmet XX.

Sagen blev behandlet på møde den 9. oktober 2008.

Nævnet traf følgende

A F G Ø R E L S E

Ankenævnet finder, at Hotel YY er forpligtet til at betale dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag i forbindelse med XX's fratræden som receptionist den 14. november 2008.

Ankenævnet har ved afgørelsen lagt vægt på, at forpligtelsen til at betale dagpengegodtgørelse er indtrådt ved afskedigelsen, da XX inden for de sidste 4 uger forud herfor har været beskæftiget hos arbejdsgiveren mindst svarende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger.

Ankenævnet har lagt vægt på, at det ikke findes godtgjort, at opsigelsen væsentligst skyldes XX, således at Hotel YY af denne grund kan fritages for forpligtelsen i henhold til § 6, stk. 1, nr. 3 i bekendtgørelsen om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

Ankenævnet finder endvidere, at det forhold at der har bestået samarbejdsproblemer, og at kemien ikke passede sammen samt at medlemmet ikke levede op til arbejdsgivers forventninger eller eventuelt manglede evner ikke i sig selv indebærer, at opsigelsen/arbejdsophøret væsentligst skyldes XX.

Det forhold at opsigelse finder sted inden for prøvetiden er heller ikke et forhold som i sig selv fritager arbejdsgiveren for pligten til at betale dagpengegodtgørelse, da der er tale om afskedigelse af et medlem, der har været ansat som lønmodtager og har indtjent løn i ansættelsen.

Det bemærkes endvidere, at arbejdsgiveres ønske om at modregne i g-dagskravet, da han mener at have udbetalt for meget i forbindelse med sygdom må afvises, da g-dagskravet er et retsforhold mellem arbejdsgiver og staten og ikke mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

Nævnet bemærker, at der er uoverensstemmende oplysninger mellem XX og arbejdsgiver om årsagen til opsigelsen mv.

Da opsigelsesbrevet alene henviser til "samarbejdsvanskeligheder", finder nævnet ikke mod medlemmets oplysninger, at kunne lægge til grund, at samarbejdsvanskelighederne væsentligst skyldes medlemmet.

A-kassen har udfyldt spørgeskema, hvoraf fremgår at beskæftigelseskravet er opfyldt, idet XX sammenlagt for de sidste 4 uger forud for ansættelsesforholdets ophør har været beskæftiget i mindst 74 timer, hvorved bemærkes, at 4 ugers fristen forlænges bagud, hvor der har været fravær på grund af sygdom, ferie eller fritstilling.

Afgørelsen er truffet med hjemmel i § 84 i arbejdsløshedsforsikringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007 om arbejdsløshedsforsikring m.v. og §§ 1, 6 og 11 i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens bekendtgørelse nr. 669 af 11. juli 2000 om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag, som ændret ved Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 491 af 12. juni 2003.

Dagpengegodtgørelsen for 1. og 2. ledighedsdag udgør i alt kr. 1.366,00, som skal indbetales af Hotel YY til Arbejdsdirektoratet inden 4 uger efter modtagelsen af afgørelsen.

På ankenævnets vegne

Sign.

De kan læse om afgørelsens faktiske og retlige grundlag på de følgende sider.

Kopi til:

Medlemmet XX

Hotel YY

Arbejdsdirektoratet

1. Sagsforløb

Det fremgår af sagen, at XX fra den 10. september 2007 var ansat 30 timer om ugen som receptionist hos Hotel YY. Der var aftalt 3 måneders prøvetid i forbindelse med ansættelsen. Arbejdsgiver opsagde ved brev af 30. oktober 2007 XX til fratræden den 13. november 2007. Opsigelsen var begrundet med "samarbejdsvanskeligheder".

Efter sin fratræden rettede XX henvendelse til a-kassen om, at der ikke er udbetalt dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag i forbindelse med arbejdsophøret.

A-kassen rettede den 26. november 2007 telefonisk henvendelse til arbejdsgiver, som oplyste, at opsigelsen begrundet i samarbejdsvanskeligheder dækkede over at kemien mellem medlemmet og arbejdsgiver ikke var optimal, og at medlemmet desuden manglede faglig viden inden for arbejdsområdet.

Ved brev af 7. december 2007 har a-kassen anmodet arbejdsgiver om at udbetale g-dage til medlemmet. Arbejdsgiver har nægtet at betale g-dage.

Herefter har a-kassen ved brev af 3. januar 2008 anmodet Arbejdsmarkedets Ankenævn om at træffe afgørelse om, hvorvidt [navn udeladt] er forpligtet til at betale dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag til medlemmet.

Det fremgår af sagen, at a-kassen har lagt ud for den manglende betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag til medlemmet.

Ifølge a-kassens brev af 31. januar 2008 til Arbejdsmarkedets Ankenævn har medlemmet til a-kassen oplyst, at hun ikke har fået nogen advarsler i forbindelse med sin firing. Medlemmet har endvidere bl.a. oplyst, at hun godt kunne fornemme at arbejdet mellem hende og arbejdsgiveren ikke var godt, og at de var uenige om arbejdets udførelse. Arbejdsgiveren ønskede således at sidde i baren og drikke øl, hvilket hun ikke ville være en del af. Arbejdsgiveren var endvidere højtråbende og til tider ubehagelig.

Sekretariatet har hørt arbejdsgiveren vedrørende oplysningerne i brevet af 31. januar 2008.

I brev af 18. februar 2008 har arbejdsgiver bl.a. oplyst, at XX med sin sidste lønudbetaling fik udbetalt løn for 2 dage i forbindelse med barns sygdom, hvor hun kun skulle have haft for en dag. Det er derfor arbejdsgivers opfattelse, at der skal modregnes i g-dagskravet.

Arbejdsgiver har endvidere oplyst, at XX har været meget ustabil og meget syg. Hendes arbejde var så dårligt, at der måtte bruges eksternt hjælp for at få ryddet op i det hun havde lavet. Endvidere, at XX fik masser af advarsler, og at han i denne forbindelse vil kunne stille med vidner.

Forelagt arbejdsgiverens oplysninger har a-kassen i brev af 4. marts 2008 henvist til, at arbejdsgiveren tidligere har oplyst, at årsagen til arbejdsophøret var at kemien ikke passede, og at medlemmet ikke var fagligt dygtig nok. Det er på denne baggrund a-kassens opfattelse, at medlemmet ikke kan anses for at være selvforskyldt ledig og derfor er berettiget til g-dage.

A-kassens oplysninger i brev af 4. marts 2008 blev den 7. marts 2008 sendt til arbejdsgiver med henblik på eventuelle bemærkninger inden 14. dage. Arbejdsgiver har ikke reageret herpå.

2. Regler

Lov om arbejdsløshedsforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007 om arbejdsløshedsforsikring m.v.

.....

Bidrag fra arbejdsgivere

§ 84. Til et medlem betaler arbejdsgiveren ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag. Dagpengegodtgørelsen udgør pr. dag et beløb svarende til 7,4/37 af det højeste dagpengebeløb for en uge, jf. § 47, stk. 1, afrundet til nærmeste hele kronebeløb. Ved ledighed på 4 timer eller derunder betaler arbejdsgiveren en dagpengegodtgørelse svarende til halvdelen af det i 2. punktum omhandlede beløb. Ved ledighed på over 4 timer betaler arbejdsgiveren fuld dagpengegodtgørelse.

Stk. 2. Arbejdsgiverens forpligtelse indtræder kun, når medlemmet inden for de sidste 4 uger har været beskæftiget hos arbejdsgiveren svarende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger.

Stk. 3. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse bortfalder,

- 1) hvis det godtgøres, at beskæftigelse påbegyndes den efterfølgende arbejdsdag, eller der modtages sygedagpenge eller afholdes ferie i tilslutning til arbejdsophøret,
- 2) hvis afskedigelsen væsentligst kan tilregnes medlemmet,

- 3) hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendiggjort af strejke eller lockout på anden virksomhed, eller
- 4) hvis medlemmet har været i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen i henhold til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegødtgørelse til samme person kan højst indtræde 16 gange i løbet af et kalenderår.

Stk. 5. Dagpengegødtgørelsen udbetales snarest muligt, dog senest ved virksomhedens 2. lønudbetaling efter medlemmets arbejdsophør, hjemsendelse m.v., eller efter medlemmets afgivelse af en erklæring på tro og love om kravet i stk. 3, nr. 1. Arbejdsgiveren kan senest 14 dage efter medlemmets afskedigelse, hjemsendelse m.v., anmode medlemmet om at afgive en erklæring efter 1. pkt. Medlemmets ret til dagpengegødtgørelse bortfalder, hvis erklæringen på tro og love ikke er afgivet til arbejdsgiveren senest 14 dage efter arbejdsgiverens anmodning.

Stk. 6. Hvis dagpengegødtgørelsen ikke betales rettidigt, jf. stk. 5, har arbejdsløshedskassen efter anmodning fra medlemmet pligt til at hjælpe med at få beløbet udbetalt hos arbejdsgiveren, hvis kassen finder, at medlemmet utvivlsomt har krav på dagpengegødtgørelsen. Arbejdsløshedskassen sender med henblik herpå en skriftlig begrundet anmodning til arbejdsgiveren om betaling af dagpengegødtgørelse inden 14 dage. Udbetaler arbejdsgiveren ikke dagpengegødtgørelsen inden udløbet af den anførte frist, og finder kassen fortsat, at kravet er berettiget, lægger kassen godtgørelsen ud til medlemmet. § 86 finder tilsvarende anvendelse på udlagt godtgørelse efter 3. pkt.

Stk. 7. Samtidig med udbetaling efter stk. 6, 3. pkt., fremsender arbejdsløshedskassen sagen med en begrundet indstilling til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der træffer afgørelse i sagen, jf. stk. 8. Finder ankenævnet, at medlemmet er berettiget til dagpengegødtgørelse, skal arbejdsgiveren indbetale godtgørelsen til Arbejdsdirektoratet inden for en nærmere angivet frist, som fastsættes af ankenævnet.

Stk. 8. Tvivlsspørgsmål om ret til dagpengegødtgørelse kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 9. Krav mod arbejdsgiveren om betaling af dagpengegødtgørelse, jf. stk. 7, kan med tillæg af omkostninger inddrives af Finansstyrelsen, hvis kravet ikke betales inden for den fastsatte frist. Finansstyrelsen kan inddrive det skyldige beløb ved udpantning, når kravet er fastslået af Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Stk. 10. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet regler om anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-7 og kan herunder fastsætte regler om, at dagpengegødtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter endvidere regler om betaling af gebyr for Arbejdsmarkedets Ankenævns og Arbejdsdirektoratets behandling af sager efter stk. 7 og 8.

.....

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens bekendtgørelse nr. 669 af 11. juli 2000 om dagpengegødtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag, som ændret ved Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 491 af 12. juni 2003

§ 1. En arbejdsgiver skal betale et medlem af en a-kasse dagpengegødtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag, hvis medlemmet

- 1) bliver ledigt som følge af afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende,
- 2) har været ansat som lønmodtager, og
- 3) har indtjent en løn i ansættelsen.

Stk. 2. Ved »G-dage« forstås i denne bekendtgørelse 1. og 2. ledighedsdag. Én »G-dag« er én ledighedsdag.

Stk. 3. En arbejdsgiver skal betale for G-dage, hvis medlemmet inden for de sidste 4 uger i alt har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i et omfang, der svarer til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger. Hvis et medlems arbejdstid ikke kan anses som kontrollabel, beregnes arbejdstiden i ugen efter reglerne herom i bekendtgørelse om supplerende dagpenge.

Stk. 4. Den periode, som beskæftigelsen skal ligge i, jf. stk. 3, forlænges bagud, hvis der i perioden er fravær f.eks. på grund af sygdom, ferie, overenskomstmæssige fridage, søgnehellidage, konflikt eller deltagelse i kursus som led i ansættelsen.

Stk. 5. En arbejdsgiver skal højst betale for en G-dag 16 gange til det samme medlem i et kalenderår. Heri medregnes betalinger for de gange, hvor arbejdsgiveren kun skal betale for en halv G-dag.

Stk. 6. Betaling for en G-dag er A-indkomst. Der skal ikke beregnes feriegodtgørelse, trækkes arbejds-markedsbidrag, ATP eller beløb til Den Særlige Pensionsopsparing af betalingen for en G-dag.

§ 2. Et medlems G-dage er de 2 første ordinære arbejdsdage, efter at medlemmet er fratrådt, hvis medlemmet har været i fuld beskæftigelse på dagen for fratrædelsen. Hvis medlemmet ikke har været i fuld beskæftigelse på denne dag og ikke har haft fuld overenskomstmæssig arbejdstid i kalenderugen, er dagen for fratrædelsen 1. ledighedsdag.

.....

Bortfaldsgrunde m.v.

§ 6. En arbejdsgiver skal ikke betale for G-dage til et medlem, når

- 1) medlemmet inden ansættelsens ophør afslår et skriftligt tilbud om fortsat beskæftigelse svarende til overenskomstmæssige løn- og ansættelsesvilkår hos samme arbejdsgiver,
- 2) arbejdsgiveren er ude af stand til at betale på grund af konkurs eller betalingsstandsning,
- 3) afskedigelsen/arbejdsophøret væsentligst skyldes medlemmet,
- 4) arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendigt på grund af strejke eller lockout på en anden virksomhed,
- 5) arbejdsophøret skyldes force majeure,
- 6) medlemmet er i fuld beskæftigelse hos en anden arbejdsgiver på G-dagene,
- 7) medlemmet i tilslutning til ansættelsens ophør får sygedagpenge eller holder ferie på G-dagene,
- 8) medlemmet er tjenestemand og overgår til rådighedsløn,
- 9) medlemmet har været vikar i en orlovsstilling efter lov om børnepasningsorlov, hvis ansættelsen har varet mindst 3 måneder, eller
- 10) medlemmet har været i beskæftigelse med offentligt tilskud til lønnen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2.

Manglende betaling

§ 11. Et medlems a-kasse skal hjælpe medlemmet med at få en arbejdsgiver til at betale for G-dage, hvis

- 1) arbejdsgiveren ikke betaler til tiden, jf. §§ 7 og 8,
- 2) medlemmet beder a-kassen om hjælp, og
- 3) a-kassen finder, at medlemmet uden tvivl har ret til betalingen.

Stk. 2. A-kassen sender herefter en begrundet anmodning til arbejdsgiveren om at betale til medlemmet inden 14 dage efter modtagelsen af anmodningen. Hvis arbejdsgiveren ikke betaler til tiden, og a-kassen fortsat mener, at kravet er berettiget, lægger a-kassen beløbet ud til medlemmet.

Stk. 3. Samtidig med at a-kassen lægger beløbet ud, sender a-kassen sagen med en begrundet indstilling til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der træffer afgørelse i sagen. Ankenævnets afgørelse skal sendes til arbejdsgiveren, medlemmet, Arbejdsdirektoratet og a-kassen.

Stk. 4. Hvis en arbejdsgiver indbringer et tvivlsspørgsmål, jf. § 10, efter at a-kassen har lagt et beløb ud, skal klagen behandles sammen med Arbejdsmarkedets Ankenævns behandling af a-kassens indstilling.

Stk. 5. Finder Arbejdsmarkedets Ankenævn, at medlemmet har ret til betaling for G-dage, skal arbejdsgiveren betale beløbet til Arbejdsdirektoratet inden 4 uger efter modtagelsen af afgørelsen. Har direktoratet ikke fået beløbet til tiden, kan kravet sendes til Finansstyrelsen, der inddriver beløbet med tillæg af et gebyr til direktoratet og Finansstyrelsens omkostninger ved inddrivelsen.